

Til nr. 60.

Ifølge direktivets art. 10, stk. 1, litra d, skal en generalagent for et i EF hjemmehørende selskab have bopæl eller — for juridiske personer — hjemsted i værtslandet. Der er således ikke hjemmel til — som § 140 a nu giver grundlag for — at fravige dette krav. § 140 a foreslås derfor ændret, således at henvisningen til § 124 udgår. Den fornødne hjemmel til dispensation for så vidt angår kravet om indfødsret findes i § 124. Disse regler skal også gælde for selskaber fra tredielande.

Til nr. 61 og 63.

De foreslåede bestemmelser i § 142 vil især få betydning for det samarbejde mellem EF-landenes tilsynsmyndigheder, der er foreskrevet i skadesforsikringsdirektivet, samt i henhold til eventuelle aftaler inden for OECD.

Retningslinjerne for tilsynssamarbejdet i henhold til direktivets regler er nærmere udformet i en af tilsynsmyndighederne udarbejdet rapport med tilhørende protokol.

Den bemyndigelse, der ved § 142, stk. 2, er tillagt handelsministeren til at udfærdige nærmere forskrifter for forsikringsrådets tilsynsvirksomhed, vedrører rådets administration i modsætning til § 141, stk. 1, in fine, der angår forsikringsrådet som sådant.

Samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne vil almindeligvis kunne foregå ved videregivelse af oplysninger, der i forvejen er offentlig tilgængelige, enten gennem forsikringsregisteret eller rådets årlige beretning. I de tilfælde, hvor forsikringsrådet videregiver ikke offentligt tilgængelige oplysninger, vil det ske på betingelse af, at de hemmeligholdes også af modtageren.

Til nr. 62.

Ændringen i § 142, stk. 3, er redaktionel.

Til nr. 64.

Baggrunden for de foreslåede bestemmelser i § 143, stk. 3 og 4, er de nye regler om tilbagekaldelse af koncessioner, jfr. forslaget § 1, nr. 28 og 58.

Bestemmelserne er i overensstemmelse med almindelige principper i nyere lovgivning med hensyn til retsbeskyttelsen for borgerne i tilfælde, hvor autorisationer, beskikkelser o.l. fratages dem.

Til nr. 65-67.

De foreslåede ændringer er en følge af koncessionsprincippets indførelse.

Til nr. 68.

§ 148 a, stk. 1, vedrører efter sin ordlyd kun regi-

strering og offentliggørelse af livsforsikringssselskabers årsregnskaber. Da det er nødvendigt at have samme bestemmelse for skadesforsikring, foreslås indføjet en henvisning til lovens § 94, stk. 1.

Til §§ 2-3.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 skal sikre, at alle forsikringssselskaber, som omfattes af direktivet om skadesforsikring, kan opfylde direktivets bestemmelser om udstedelse af koncession inden den 1. februar 1976. Da direktivet ikke omfatter livsforsikring og genforsikring, er det foreslået, at handelsministeren kan forlænge fristen for udstedelse af koncession i selskaber, der driver denne virksomhed.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, 2. pkt., er den, at der ved en udvidelse af et forsikringssselskabs arbejdsområde, f.eks. med bygningsbrandforsikring, vil kræves en betydelig større kapital, end vedkommende selskab hidtil har rådet over.

Bestemmelserne i forslagets § 3 er udformet på grundlag af direktivets afsnit IV, d.v.s. art. 30-32: For selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber gælder en frist på 5 år for opfyldelse af reglerne om basiskapital og garantifond. Fristen regnes fra direktivets notifikation og udløber således den 1. august 1978. En yderligere frist på 2 år kan indrømmes på betingelse af, at det pågældende selskab for tilsynsmyndigheden forelægger konkrete planer for, hvorledes de finansielle krav agtes opfyldt.

Direktivets art. 30, stk. 2, litra b, giver mulighed for at tillade, at et selskab ikke opfylder direktivets krav om solvensmarginens mindstebeløb, såfremt selskabet ikke har nået en årlig indbetaling af præmier eller bidrag på det seksdobbelte af minimumsgarantifonden. Sådan tilladelse vil kunne gives efter forslagets § 1, nr. 17 (§ 25, stk. 5).

Selskaber, der ønsker at udvide virksomheden til andre forsikringsbrancher eller til et større geografisk område, kan kun gøre dette, såfremt de omgående efterkommer reglerne i skadesforsikringsdirektivet. En særlig frist på 10 år gælder dog for selskaber, der som ovenfor nævnt indtil videre ikke skal opfylde kravet om solvensmarginens mindstebeløb.

De forsikringsvirksomheder, der har en anden selskabsretlig form end tilladt efter direktivet, kan endnu i 3 år efter meddelelsen af direktivet, d.v.s. fra den 1. august 1973, fortsætte udøvelsen af deres virksomhed under den hidtil anvendte selskabsform. Der henvises herom til de i lovforslagets §§ 4-9 foreslåede bestemmelser.

Overgangsreglerne for agenturer eller filialer af selskaber, der er hjemmehørende i tredielande, tillæ-